

Fortfættelse af anden Behand-
ling af:

Udkast til Lov om Brugen af stemplet
Papir.

Mødet hævet. Kl. 11¹/₂.

Otte og Tyrgethvende Møde.

Lorsdagen den 29de Novbr. Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde
blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden vi gaae over til
Dagsordenen, skal jeg henlede Opmærksomheden
paa, at der er omdeelt tvende Underændrings-
forslag til anden Behandling af Udkast til Lov
om faste Lønninger for Retsbetjent- og Magi-
stratsembeder i Kongeriget Danmark m. m.

Man gik derpaa til det eneste Nummer paa
Dagsordenen: Fortfættelse af anden Be-
handling af Udkast til Lov om Brugen
af stemplet Papir.

Det Affnit, der fattes under Forhandling,
dannes af §§ 22—51 med de dertil stillede
Ændringsforslag Nr. 19—41.

Ordføreren: Ved den første Deel af
det Affnit, som nu er under Forhandling, nem-
lig §§ 22—30, har jeg ikke Meget at bemærke.
Udvalget har kun fundet sig foranlediget til at
stille tre Ændringsforslag til de nævnte Para-
grapher, nemlig et til § 22, der findes opført
paa Ændringslisten under Nr. 19, og som kun
er en reen Redactionsforandring, et til § 24,
der findes opført under Nr. 20, og som gaaer
ud paa at forhøje den Sum, der skal danne
Grændsen for Tilladelsen til at bruge foreløbigt
Stempel paa Testamenter til en Tært af ikkun

1 Rd., fra 2000 til 4000 Rd., og et Forslag
til samme Paragraph, der er opført under Nr.
22 og som gaaer ud paa at forandre nogle
Ord i det tredje Stykke, en Forandring, som
man just ikke mener skal forandre Meningen
paa det paagjældende Sted, men kun skal
søge at gjøre det klarere, at Notarius publicus
ikke har at indblande sig i Folks Testamenter
og ikke kan forlange at see dem, for at under-
søge, hvorvidt Stempelavgibningen er iagttaget
eller ikke. Derimod har et æret Medlem af
Udvalget, nemlig Rigsdagsmanden for Sørs
Amts 2den Valgkreds (Alberti), særlig stillet
et Forslag med Hensyn til § 24, som findes
opført under Nr. 21 og som gaaer ud paa at
opretholde den særlige Undtagelse fra de al-
mindelige Regler om Testamenter, der er hjemlet
for Selveierbønder, efter Forordningen af 22de
November 1837 § 11. Den samme ærede
Rigsdagsmand har til et senere Affnit i Loven,
nemlig det, som angaaer Documenter angaaende
Overdragelse af Eiendom osv., navnlig til § 31,
ogsaa stillet et særligt Forslag, der gaaer ud paa
at opretholde de særegne Begunstigelser, der ere
indrømmede ved Salg af Fæstegods til Gøbfets
Brugere eller deres Børn m. v. Med Hensyn
til begge disse Forslag, som jeg forsaavidt skal
tillade mig at behandle under Et, maatte jeg
maaskee erindre om, at Commissionen, hvem
det i sin Tid blev overdraget at udarbejde For-
slag til en ny Stempelpapirlov, indstillede, at
man skal bibeholde begge de her omhandlede
Undtagelser. Commissionen var vel fuldkom-
men enig om, at det var det Rigtigste og Ænst-
ligste at lade disse Undtagelsesbestemmelser
bortfalde; ja, jeg undseer mig næsten paa Com-
missionens Vegne ved at tilstaae, at man ikke
bestomindre veg tilbage for, hvad man selv
erkjendte at være det Rigtige i enhver Henseende,
fordi man frygtede for, at Gjennemførelsen
af dette i og for sig Rigtige, vilde støde paa
for stor Modstand fra Rigsdagens Side; som
sagt, jeg bekjender denne Skyld paa Commis-
sionens Vegne. Den høitærede Indvrigsmini-
ster havde imidlertid en anden Anskuelse af For-
holdene, og da denne ærede Minister, der jo
har et saa godt Kjendskab til Rigsdagen, og
saa godt som Noget forstaaer at statte dens
gode Egenstaber, meente, at han turde opstille